

Yksin synkkydessä

Mitä silloin pitäis tehdä ku ei enää oikeesti jaksa? Esittääkö ilosta ja pirteetä, vaik on samaan aikaan kuolemas sisältä. Hymyillä ja nauraa, vaikka sydän itkee sisällä.

Tunnen itteni niin helvetin vastenmieliseksi. En voi kattoo peiliin ilman et sorrnun itkemään. Mä yksinkertaisesti vihaan itteeni. Vihaan mun luonnetta, mun ulkonäköö, mun persoonaa, ihan kaikkee mussa. Saan lähes joka yö itkee itteni uneen, kiitos masennuksen. Romahdan joka yö. Joka arkipäivä mun pitää lähtee kouluun tosi väsyneenä. Sit, ku mun kiusaajat tulee vastaa käytäväl ja heittää jotain paha suustansa ja tönäsee, oon sääliittävä huomiohuora jos kyynel vierii mun poskella. Ne, tai kukaan muukaan ei tunne oikeeta mua. Kukaan ei tiä kui monta yötä oon joutunu itkee itteni uneen, ku kukaa ei oo ollu kuuntelemas. Kukaan ei tiä monta kertaa oon menettäny toivon, monesti oon romahtanu. Kukaan ei tiä millasii ajatuksii mul pyörii pääs kokoajan, kui kauheit ne on. Sit ku vihdoin pääsen kotii, katon itteeni peilist, romahdan taas. Itken, haluun kuolla siihen paikkaan, heti. Pahintahan täs on se, että tää sama paska tapahtuu joka päivä, siihe asti et en enää jaksa ja luovutan koko elämän suhteen.

Oikeesti jos sanon, oisin mielummin haudas kuolleena rauhas ku tääl maan pinnal kärsimäs. Toi ei oo normaalisti sanottu 15-vuotiaalta nuorelta tytöltä. Se on oikeesti huolestuttavaa, asialle pitäis tehdä jotain. Tää homma riistäytyy oikeesti jo käsistä. Kuin moni kiusaaja miettii asioit ennenku päästää ne suustaan? Ei yksikään. Ei vittu siitä tule mitään että ihmiset saa haukkua ja hakata niin paljo toisiaan eikä siihen ees puututa täysillä. Missä vastuut teoistaan? Missä opettajat jotka laittavat kaikkensa pelii saadaksee kiusaamisen loppumaa? Joo tiän kyllä että siihen on yritetty puuttuu, mutta sehän siinä onkin. YRITETTY!

Vakavat kiusaamistapukset ynnä muut ovat oikeesti saattanu johtaa koululaisen itsemurhaan. Yläasteelainen nuori ihminen on ajatellu että häntä ei tarvita täällä, että hänellä ois paljo parempi olla muualla, kaukana tyhyydessä. Missä menee raja? Missä vaiheessa asiaan puututaan kunnolla? Se on silloin jo liian myöhästä, kun nuori on jo tehny valintansa ja päättäny päivänsä.

Kuitenkin nuoret jos teillä on tullu jotain tällasta mieleen tai tällaset jutut painanu niin sanon yhen jutun. Stay strong! Sul on sydän joka tekee työtä sun etees että saa pumpattuu tarpeeks verta elättääksee sut. Pidä siitä kii ja opi arvostamaan pieniiki juttui elämässä. Olen puhunut!

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/yksin-synkkydessa>